

Commentaar op NCTV rapport 57

Ad Corten, 10 nov 22

Het rapport is net zoals vele voorgaande rapporten in deze serie opvallend eenzijdig en kortzichtig. Eenzijdig omdat er alleen gewaarschuwd wordt voor de risico's van vrijlating van terugkeerders, en daarmee impliciet tegen de risico's van het terughalen zelf. De Nederlandse regering weigert nog steeds om op eigen initiatief IS-vrouwen terug te halen, o.a. vanwege de veiligheidsrisico's die daar voor de Nederlandse samenleving aan verbonden zouden zijn. Het nieuwe NCTV rapport zal geen stimulans vormen om dit beleid te wijzigen. Nederland verschilt in dit opzicht van onze buurlanden Duitsland, België en Frankrijk die allemaal besloten hebben om al hun vrouwen en kinderen terug te halen. Zij doen dit op dringend advies van de VS en ook van hun eigen veiligheidsdiensten die allemaal waarschuwen voor de risico's van niet terughalen. De kampen waar de vrouwen en kinderen nu verblijven, ontwikkelen zich steeds meer tot mini-kalifaten waar de kinderen geïndoctrineerd worden met IS-gedachtegoed. Vooral op de leeftijd die de kinderen nu hebben (5-7 jaar) wordt deze invloed elk jaar sterker. Uiteindelijk zullen de westerse landen hun vrouwen en kinderen (en uiteindelijk ook de mannen) toch terug moeten halen; een andere optie bestaat er niet. Elk jaar uitstel betekent daarmee een verhoogd risico voor de nationale veiligheid op lange termijn. Nu de ogen sluiten voor dat gevaar is onverantwoord.

De jarenlange waarschuwingen van de NCTV tegen de risico's van terughalen hebben er nu al toe geleid dat de Nederlandse kinderen (ook die welke recent zijn teruggekeerd) vele jaren langer in de Koerdische kampen zijn gebleven dan nodig was. En ze hebben ertoe bijgedragen dat Nederland ook op dit moment nog steeds niet van plan is om zijn de resterende vrouwen en kinderen op te halen. Met zijn voortdurende waarschuwingen voor de risico's van terughalen verhoogt de NCTV dus zelf de dreiging van terrorisme in Nederland.

In het verleden is gebleken dat de NCTV onder druk staat van de minister om zijn rapporten aan te passen aan politieke wenselijkheid van het moment¹. Dit gebeurde al onder minister Grapperhaus die nog mild stond tegenover de IS-vrouwen, en het zal ongetwijfeld ook op dit moment gebeuren onder minister Yesilgöz die een veel harder beleid voorstaat. Tenzij de NCTV het afgelopen jaar onder een steen geleefd heeft en niet weet wat er in het buitenland gebeurt, is zijn eenzijdige rapportage alleen te verklaren uit een sterke bemoeienis van de minister met de uiteindelijke inhoud van het rapport.

¹ Zie "De NCTV: autonome terreurbestrijder of loopjongen van de minister", NRC 28 april 2021, <https://www.nrc.nl/nieuws/2021/04/28/de-nctv-autonome-terreurbestrijder-of-loopjongen-van-de-minister-a4041714>